

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XXVII. Idem a Archiepiscopo, Decano, & Præcentori Lugdun.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

CAPUT XXVII.

Idem ^a Archiepiscopo, Decano, & Praeceptorum Lugdun.

Cum pro causa, quae inter G. & F. Cabilonensis Ecclesiae Archidiaconae vertebatur, eis concefferimus auditorem, procurator G. allegavit, quod cum Archidiaconus in Succentorem in communi dormitorio manus iniecit temere violentas, & cum traxisset verberando per claustrum, ut frater Archiepiscopo eum ob violentam manuum injectionem, & violationem immunitatis Ecclesiae fecisset excommunicatum publicum nunciari: ipse vero ad Ap. Sed. accedens confessus est, quod in clericum manus iniecerat violentas: supprimens autem, quod immunitatem violasset Ecclesiae, super absolutione sua literas impetravit. Nos igitur causam ipsam vestro examini committentes, disc. v. mandamus, quatenus si vobis constiterit, dictum F. Archid. ob ^b duplicem causam excommunicatum fuisse, & expressisse tantum alteram in literis, quas super absolutione sua impetravit; ipsum tanquam excommunicatum satisfacere Ecclesiae suae pro altera, monitione praemissa cogatis.

NOTÆ.

1. ^a **A**rchiepiscopo.] Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 1. sed veram inscriptionem huius textus, & integram dedi in cap. cum pro causa, de Procurat.
2. ^b *Duplicem causam.*] Sicut censura potest iterari ex diversis causis, ut probat late Gibalinus de censur. cap. 6. ita & potest absolutio contingere unius censurae, remanente alia, ut idem

probat *disquisit. 9. quest. 14.* Unde recte in presenti docet Innocentius, quod qui ex duplici causa excommunicationem contraxerat, & impetravit absolutionem ex una, non manet absolutus, cum adhuc supersit alia causa alterius censurae. In presenti autem duplex fuit causa censurae: verberatio, & violatio loci sacri, seu sacrilegium. Caeterum verberatio, & protractio per claustrum unum peccatum, & unicam censuram important, Tapia *lib. 3. catena mor. quest. 4. art. 2.*

CAPUT XXVIII.

Innocent. III. Abbati a S. Andrea.

A Nobis est saepe quaesitum, utrum si aliquis excommunicatus, in quo indicia fuerint poenitentiae manifesta, nec per eum steterit, quominus reconciliaretur ecclesiastica disciplina unitati, non suscepto beneficio absolutionis decesserit, pro absoluto ab ecclesia sit habendus; & utrum pro tali sit recipienda elemosyna, & a fidelibus sit orandum. Ut autem quod intendimus per suppositionem exempli apertius exprimamus, quidam presbyter, & canonicus regularis, sicut per tuas nobis literas intimasti, cum publica laboraret infamia, quod ad quandam conjugatam accederet, maritus ejusdem mulieris, & consanguinei ejus in eum manus ^b iniecerunt temere violentas: propter quod per Episcopum denunciati sunt excommunicationis sententiae subiacere. Unde ipsi postmodum ad eundem Episcopum accedentes, praestito in manibus ejus, quod parerent iudicio Ecclesiae corporaliter juramento, in mandatis receperunt ab ipso, quod propter hoc Apostolico se conspectui praesentarent. Cumque unus eorum se ad iter accingeret veniendi, a quibusdam suis amulis est peremptus, & extra caemeterium Ecclesiae tumultatus; & licet contra interfectores amici, & consanguinei interfecti sint graviter commoti, promiserunt eis tamen omnem rancorem remittere, & offensam, dummodo interfecti cadaver traderetur ecclesiasticae sepulturae. Videretur igitur in hoc casu forsitan quibusdam, quod cum ^c sacramentum, non necessitatis articulus, sed contemptus religionis excludat, & iudicium Ecclesiae divinum possit, & debeat imitari iudicium, cum in interfecto praedicto manifesta poenitentiae signa praecesserant, propter hoc absolutus etiam ab Ecclesia sit habendus; sed est contrarium, cum ex sola culpa ligetur quis quoad Deum apud triumphantem Ecclesiam, ex sola vero sententia ligetur quoad hominem apud Ecclesiam militantem, quando vinculum culpae remittitur, absolvitur apud Deum, sed apud homines non absolvitur, nisi quando vinculum sententiae relaxatur, alioquin Ecclesiae absolutio nullatenus necessaria videretur, si in sola cordis, ^d contritione praeter sacerdotale officium rigor relaxetur disciplinae ecclesiasticae. Nos ergo consult, tuae

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

D d d 2 de